



www.superfamilie.nl

Rondwandeling Katschberghöhe Aineckalm in de Lungau

Katschberg Aineck – Aineck Gipfeldreuz – Brantweinerhütte – Kösslbacherhütte – Aineckhütte – Laussnitzhöhe Laussnitzalmwiesen – Teuerlnock – Katschberg Aineck

***** - 9,3 Km - 515 Hm - 4:00 uur

Deze rondwandeling om de Aineck vanaf de Katschberghöhe op de grens tussen Karinthië en de Lungau Salzburg is een echte panorama wandeling. Een wandeldag vol vergezichten tot diep in de prachtige dalen van de Lungau met aan de andere zijde de imposante toppen van de Hohe Tauern.



Een dag met helder zonnig weer is hiervoor de beste keuze, maar ook onder slechtere omstandigheden is er nog veel te zien.

Het is een eenvoudige wandeltocht met in de eerste afdaling vooral brede sintelpaden en vanaf het laagste punt omhoog gaat het via een brede bosweg. In het laatste deel klimmen we omhoog via smallere maar goed toegankelijke bergpadjes de Aineck weer op.

Als er al iets moeilijks aan deze route te benoemen is dan is het dat je in de bergen doorgaans 's morgens omhoog klimt en daarna weer afdaald. Op deze wandeltocht is het andersom. Eerst gemoedelijk omlaag en in de tweede helft van de wandeling gaan we pas beginnen aan de klim terug naar de bergtop.

Op het laagste punt van de route komen we langs twee naast elkaar gelegen Hütten, elk met een uitnodigend terras. Verdere horeca is er onderweg niet behalve bij het bergstation waar we beginnen en eindigen.

Het startpunt op de Katschberghöhe is eenvoudig vanuit Kärnten of vanuit het Salzburgerland te bereiken via weg 99. De 99 is de bergpas tussen Rennweg am Katschberg, de eerste plaats na de Katschberg tunnel op Tauernautobahn, en St. Michael im Lungau. Het hoogste punt van de route is de Katschberghöhe, een toeristische plek met hotels en appartementen waar het vooral in de winter druk is. Maar ook zomers weten veel mensen deze Höhe beter te vinden.

Komende vanuit Tamsweg rijden we via St. Michael im Lungau de bergpas op. Eenmaal boven tussen de bebouwing aangekomen nemen we de eerste grote parkeerplaats links, de P3. Vanaf Rennweg in Kärnten kom je eerst langs P1 en P2, als daar nog plaats is ben je zelfs nog iets dichterbij het dalstation van de '3er Aineckbahn' die we omhoog gaan nemen.



Navigatie P3: Katschberg 331, 5528 St. Michael im Lungau Salzburgerland.

Op de grote bijna lege parkeerplaats maken we ons klaar voor een mooie wandeldag in de bergen en lopen dan terug naar de hoofdweg en slaan er linksaf. Verder het centrum van Katschberg in. Verderop lopen we onder een loopbrug door en gaan gelijk daarna scherp links waar we een trap omhoog vinden waar het dalstation 3er Aineckbahn is aangegeven. Het is maar een kort stukje omhoog tot we bij de kabelbaan zijn.

Met onze Lungau Gästekarte die elke toerist in de Lungau van zijn/haar gastgever ontvangt kunnen we gratis gebruik maken van deze Bahn. Dat geldt ook voor bezoekers met de Salzburger Gästekarte.

Vanuit de kabelbaan is pas echt te zien hoeveel appartementen en hotels er op Katschberghöhe te vinden zijn, een bijzonder mooi uitzicht tijdens de tocht naar de top. Even later worden we boven op 2210m hoogte afgezet en gespen we de rugzakken weer om. Nog even kort rondkijken en ons oriënteren op de geplande route, dan kunnen we van start.

Met de rug naar het bergstation lopen we enkele meters tot aan de splitsing met daarbij houten wegwijzers en lezen er dat we linksaf moeten slaan richting de Branntweinerhütte. Enkele meters voorbij de wegwijzer gaan we rechts het hek door om aan de andere zijde van de afrastering te komen en gaan dan weer links in de richting van het waterbassin.

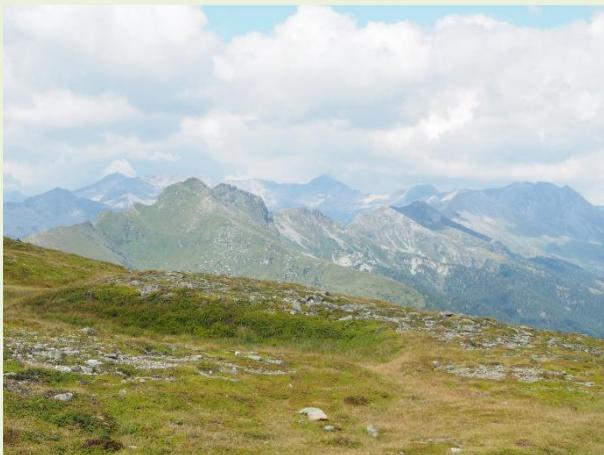
We volgen het pad dat heel mooi links om het waterreservoir gaat, een hobbelig pad met gelijk al prachtige vergezichten naar alle zijden. We blijven het pad aanhouden tot aan de achterzijde van het kunstmatige meertje.

Er gaat nu een smal paadje links omlaag waar een gele handwijzer bij staat. Hier dalen we af naar de vlakte waar meerdere paden te zien zijn. We zoeken ons een route die ons naar het Aineck Nord Gipfelkreuz zal brengen die we verderop al zien staan. Een lekker stukje lopen door heide en grassen tot we het kruis bereiken.



Aan de andere zijde van het topkruis is beneden een brede sintelweg zichtbaar, daarover gaan we afdalen naar de Branntweiner- en Kösslbacherhütte. De helling is hier veel te steil om over omlaag te klauteren, vanaf het kruis zoeken we het pad naar rechts op waaraan in de verte weer een handwijzer staat.

Vanaf deze handwijzer volgen we het smalle paadje links omlaag tot we de brede weg bereiken. Nu gaat het linksaf, eerst richting het bergstation Aineck Silverjet 2. Verderop volgt een scherpe bocht naar rechts waarna we geleidelijk afdalen en met nog veel meer bochtenwerk tot we het bergstation bereiken.



Het is een mooie weg om over af te dalen en van de vergezichten in de Lungau te genieten. Helemaal achter in het dal kunnen we zelfs Tamsweg zien liggen waar wij drie weken verblijven. We lopen voor de Silverjet langs en blijven de weg aanhouden die daarna met een hele scherpe bocht naar rechts gaat vlak voor weer een tweetal boven elkaar liggende waterbassins langs.

We kunnen dit almaar aan blijven houden, maar voorbij de bassins wordt het eerst wel wat minder met de uitzichten. Het is een meer bebost gedeelte nu we onder de bomengrens komen. Verderop zijn er ook weer vaker open gedeeltes en zien we links in de diepte zelfs de Alm met de twee Hütten al liggen waar we naar toe op weg zijn.

Wat lager op de berghelling aangekomen wordt het opnieuw opener en blijven we op dezelfde weg afdalen waarbij we de enkele zijwegen en paden negeren. In het onderste vlakkere deel kunnen we of de brede weg aanhouden of soms kiezen voor een afkorting via graspaadjes. Het maakt niet uit want de Branntweinerhütte is dan steeds te zien en we kunnen gewoon onze eigen weg omlaag blijven zoeken om daar uit te komen.

De sintelweg komt iets links van de Branntweinerhütte uit op een splitsing waarop we rechtsaf moeten slaan om bij deze Hütte te komen waar het al tamelijk druk is op het terras. We blijven er rechtdoor stappen waarna we de iets verderop gelegen Kösslbacherhütte bereiken met eveneens een terras.



Ook voor de Kösslbacherhütte blijven we rechtdoor gaan, passeren een hek om op de Alm te komen en houden de brede sintelweg verder aan.

Dit gaat al snel weer het bos in en eenmaal in het bos draait de weg naar links waar we een volgende splitsing vinden. Hier slaan we rechtsaf en beginnen aan een lange geleidelijke klim de beboste berghelling op.

Zijwegen zijn er op de steeds steiler wordende berghelling niet meer, dus de route is eenvoudig. Alsmar omhoog. Nadat we een hek passeren wordt het links opener en krijgen we weer mooie uitzichtpunten.

Na een draai naar rechts lopen we op een Hütte af. Dit is de Aineckhütte, een Jagdhütte op 1843m hoogte, die helaas enkele jaren geleden deels is afgebrand. We gaan er rechts aan langs waarna er weer een bocht naar links volgt waar we in de bocht een brede waterstroom over moeten steken. Het is er niet diep dus gaat het prima.



Voorbij deze Jagdhütte komen we duidelijk weer boven de bomengrens uit en wordt het met elke stap die we maken nog mooier om ons heen. Links ligt de Salzburger Lungau met zijn prachtige bergketens en diepe dalen, waar we er nu al een paar van herkennen en die ons hopelijk de komende weken nog meer zullen inspireren. We blijven lekker rustig doorstappen, hoger en hoger de berghelling op.

Dan komen we op een punt waar de weg naar rechts draait en dan duidelijk heel steil gaat worden. Daar hoeven we echter niet omhoog, want volgens de wandelkaart moet hier een smaller wandelpad aansluiten waar we op over zullen gaan. Net onder die steile helling vinden we even later links inderdaad een smal paadje. Eenmaal dit paadje in gelopen staat er ook een handwijzer, deze is vanaf de brede weg echter moeilijk te zien.

We lopen nu onderlangs de berghelling richting de Bonnerhütte, een smal paadje tussen heide, struiken en rotsblokken door met hier en daar een nat stukje. Het lijkt tamelijk vlak te gaan, maar we winnen toch nog steeds wel wat aan hoogte terwijl we de berghelling naar rechts rond.

Als we een beetje aan de andere zijde van de berg zijn aangekomen hebben we naar links een toenemend mooi uitzicht op de daar liggende Laussnitzalmwiesen, met heel duidelijk te zien

een grote boerenschuur midden in het groen. Straks gaan we langs deze schuur komen. Voor we daar zijn komen we eerst in een gebied met lage boompjes en struiken met minder uitzicht op de omgeving, daar kan het paadjes soms behoorlijk modderige stukjes bevatten waar we



vanwege de begroeiing moeilijk omheen kunnen en dus maar door de modder verder stappen.

Verderop verlaten we dan het struikgewas en komen we aan op de groene Alm met voor ons de grote schuur wat even later een stal blijkt te zijn. We houden het pad omhoog aan, steken nog een watertje over, en komen dan rechts van de stal bovenop de Alm.

Het brede pad naar rechts de berg op moeten we hier negeren, maar het gele bordje richting

de Bonnerhütte aanhouden. Recht voor de stal langs en dan rechtdoor het smalle paadje over de Alm tot we recht tegen een afrastering aanlopen met daarbij weer een aantal wegwijzers.

Het is rond de middag geworden en bij de stal kijken we al rond naar een geschikt plekje om te gaan lunchen, maar vinden het er niet. Bij de afrastering aangekomen zien we onder de wegwijzers enkele rotsblokken in de grond die we wel als stoeltje kunnen gebruiken. Het voordeel van hier midden op de Laussnitzhöhe Alm pauzeren is het schitterende uitzicht dat we hier hebben naar de Aineck en in de Lungau, met achter het draad een prachtig uitzicht over de Laussnitzalmwiesen. We nemen rustig de tijd, heerlijk in het zonnetje, en kijken naar al dat moois om ons heen.

Na de lunchpauze gaat de echte klim beginnen als we rechtsaf slaan richting Aineck en de Teuerlnock, op het bordje hier als Teuerlnock geschreven, en gaan langs de afrastering omhoog over het smalle bergpaadje. Zeker na een onderbreking is het altijd lastig om bergop weer op gang te komen, maar geleidelijk slagen we erin weer wat tempo te maken.

Na een heel stuk omhoog te zijn geklommen is er weer een gele handwijzer. Hier is het mogelijk om even naar links de afrastering over te steken naar een uitstekend topje met daarop een kruisbeeld. Op de wandelkaart is niet te zien of dit topje al de Teuerlnock is of dat het nog hoger gelegen topje waar geen kruis op staat de Teuerlnock moet zijn, maar natuurlijk gaan we hier even kijken om daarna terug te keren en nog verder door te klimmen.



Ondertussen zijn we steeds meer naar rechts afgebogen en komen dan op het hoogste punt aan, terug boven op de Aineck. Op deze top staat dus geen topkruis, maar wel een Steinmännchen waar we een steen aan bij kunnen dragen. Vanaf de top krijgen we ook een schitterend uitzicht naar links op Katschberg en nog meer links naar waar heel diep onder ons Rennweg ligt. De plaats waar de Katschbergtunnel uitkomt en waar ook een leuke camping ligt waar wij al vaker zijn geweest.

Vanaf deze hoogte is in de verte ook het bergstation van de 3er Aineckbahn alweer te zien, daar moeten we op aanhouden via een van de paden die hier over de bergrug lopen. Dat lijkt vanaf



hier niet meer zo ver, maar het is toch nog een flink stuk lopen. Het pad over de bergrug gaat deels behoorlijk omhoog en omlaag, maar is eenvoudig te volgen met onderweg op deze kale bergtop voortdurend mooie vergezichten.

Vlak onder het bergstation aangekomen lopen we nog eens langs een groot waterbassin en houden aan het einde daarvan het smalle paadje schuin rechts aan. Dit gaat daarna naar links en tussen de hoge houten hekken door die de skipiste afbakenen. Daarna is er nog een stukje pad over deze piste tot we een

sintelweg bereiken die we naar links omhoog nemen om even later weer bij het startpunt uit te komen.

Het was vandaag geen zware of lange wandeltocht zodat we op tijd alweer bij het startpunt staan en daar nog wat rond kunnen kijken.

Het terras van de Adlerhorst is aanlokkelijk maar alle tafeltjes lijken bezet, rechts bij het meer is het vaak mogelijk om er naar paragliders te kijken maar die zijn er vandaag ook niet. Dus kiezen we voor de mooie ronde bank links om nog even lekker in het zonnetje te zitten en na te genieten van deze mooie vakantiedag en er omlaag te kijken naar Rennweg en het daar achter liggende Pöllatal waar we lang geleden zo veel mooie rondwandelingen hebben gemaakt.

Een half uurtje later dalen we met de kabelbaan weer af naar de Katschberghöhe en terug naar onze fijne rustige camping boven Tamsweg. Daar komen gelijk de wandelkaarten weer op de campingtafel om weer een wandeltocht voor de volgende dag te plannen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2022 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |